

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200212
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4018200212.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: JOLLY - CLUB, s.r.o., Podzámska 9, Nové Zámky, IČO: 36 550 159, zastúpeného právnym zástupcom: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., Podzámska 32, Nové Zámky, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o správnej žalobe zo dňa 19.03.2018 proti rozhodnutiu žalovaného č. 100462966/2018 zo dňa 28.02.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobca proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/46/2018-85 zo dňa 31. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100462966/2018 zo dňa 28.02.2018.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že úlohou súdu v predmetnej veci bolo posúdiť, či v predmetnej veci boli splnené podmienky pre určenie dane z pridanej hodnoty podľa pomôcok za zdaňovacie obdobie máj 2007 v zmysle ust. § 48 ods. 1 písm. c/ zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3. V predmetnej veci bolo potrebné vychádzať z daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2007, ktorá sa u žalobcu začala dňa 01.07.2010 a v rámci ktorej žalobca

správcovi dane predkladal i zálohové pásky za rok 2007 z elektronickej registračnej pokladnice EURO-2500 TX, pričom dňa 09.09.2010 konateľ žalobcu správcovi dane oznámil, že elektronicke registračné pokladnice používané v roku 2007 sú už vyradené a nie je možné ich predložiť.

4. V priebehu daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2007 správca dane opakovane požiadal o súčinnosť výrobcu elektronickej registračnej pokladnice, t.j. spoločnosť ELCOM, spoločnosť s ručením obmedzeným, Prešov a s vyjadreniami tejto spoločnosti oboznámil žalobcu.

5. K daňovej kontrole dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január - december 2007 krajský súd uviedol, že táto sa začala dňa 05.09.2012 a na pojednávaní konanom dňa 04.10.2012 bol žalobca vyzvaný, aby predložil účtovné a iné doklady preukazujúce hospodárske operácie a účtovné prípady v jednotlivých kontrolovaných zdaňovacích obdobiach roku 2007 (okrem iného i vytlačené nefiškálne pokladničné doklady vyhotovené elektronicou registračnou pokladnicou EURO-2500TX, výrobné č. LDY00001P, DKP 6312020145424002, prehľad jej používania vo fiškálnom aj nefiškálnom režime v jednotlivých dňoch, nefiškálne denné, resp. mesačné uzávierky pokladnice s uvedením základu dane z pridanej hodnoty a dane z pridanej hodnoty a ďalšie). O povinnosti žalobcu predložiť tieto doklady týkajúce sa zdaňovacích období roku 2007 nemožno pochybovať, pretože vyplýva priamo z ust. § 45 ods. 2 písm. d/ zákona č. 563/2009 Z.z. a žalobca bol povinný tieto doklady v roku 2012 uchovávať, pričom táto povinnosť mu vyplývala z ust. § 35 ods. 3 a z ust. § 36 ods. 1, 2 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov účinnom v čase kontrolovaného zdaňovacieho obdobia, resp. i v znení účinnom do 29.12.2012, teda i čase začatia daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty u žalobcu.

6. O predloženie účtovných dokladov týkajúcich sa roku 2007 (vrátane kontrolných pásiiek z elektronickej registračnej pokladnice za obdobie od 24.05.2007 od čísla účtenky 48 do 30.05.2007 do čísla účtenky 75) bol žalobca žiadaný správcom dane i v rámci daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2007, pričom ich nepredložil s odôvodnením, že sa znehodnotili pri zaplavení skladových priestorov.

7. Nesplnenie povinností uvedených v ust. § 45 ods. 2 písm. a/, d/, e/ zákona č. 563/2009 Z.z., v dôsledku ktorého nemožno daň správne zistiť, má (tak ako každé nesplnenie zákonnej povinnosti) zákonný následok, ktorý sa v konkrétnom prípade prejavuje tým, že správca dane v zmysle ust. § 48 ods. 1 písm. c/ vyššie citovaného zákona pristúpi k zisteniu základu dane a k určeniu dane pomocou pomôcok, nakoľko v prípade nesplnenia týchto povinností, nemožno daň správne zistiť. Uvedený postup jednoznačne vyplýva z ust. § 48 ods. 1 písm. c/ zákona č. 563/2009 Z.z.

8. Podľa názoru správneho súdu uvedený dôsledok nemôže byť vylúčený tým, že žalobca nedisponuje účtovnými a inými dokladmi z dôvodu, že tieto sa znehodnotili pri zaplavení skladových priestorov. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že účtovné dokumenty mal uložené v skladových priestoroch, ktoré boli zaplavené v roku 2010 a i keby ich mal v týchto priestoroch uložené, bolo jeho povinnosťou zabezpečiť ochranu účtovnej dokumentácie proti poškodeniu a zničeniu (rovnako i technických prostriedkov, nosičov informácií a programového vybavenia), pričom táto povinnosť žalobcovi ako účtovnej jednotke priamo vyplýva z ust. § 35 ods. 1 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov.

9. Krajský súd konštatoval, že žalobca porušil svoju povinnosť zabezpečiť ochranu účtovnej dokumentácie ako i povinnosť túto dokumentáciu uchovávať (ust. § 36 ods. 1 citovaného zákona). Ak tak neurobil, musí si byť vedomý dôsledkov z toho plynúcich, teda ukončenie daňovej kontroly začatej na základe oznámenia zo dňa 01.08.2012, a to dňom 12.10.2012 a prechod na určenie dane podľa pomôcok v zmysle ust. § 48 ods. 1 písm. c/ zákona č. 563/2009 Z.z., čo bolo žalobcovi i oznámené v podaní zo dňa 12.10.2012.

10. Podľa názoru krajského súdu, v predmetnej veci teda nastal zákonný dôvod na určovanie dane podľa pomôcok a správca dane bol v zmysle ust. § 48 ods. 3 vyššie citovaného zákona oprávnený použiť

pomôcky, ktoré mal k dispozícii alebo ktoré si zaobstaral aj bez súčinnosti s daňovým subjektom.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že správnosť výpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 nie je možné preskúmať a matematicky skontrolovať, správny súd uviedol, že v predmetnej veci bola daň určená podľa pomôcok a nie na základe dokazovania, a to práve z dôvodu nepredloženia relevantných dokladov pre určenie daňovej povinnosti žalobcu, pričom povinnosť tieto doklady uchovávať a predložiť bola jednoznačne na strane žalobcu.

12. Pri určovaní dane podľa pomôcok nedochádza k preverovaniu alebo zisťovaniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, ale k určeniu dane podľa pomôcok. Takýto postup je dôsledkom nesplnenia si povinností daňovníka v zákonom určenom rozsahu a v zákonom určených lehotách. Správca dane nie je povinný o pomôckach, ktoré má k dispozícii, informovať daňový subjekt, určuje daň podľa pomôcok bez súčinnosti daňového subjektu (rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp.zn. 8 Sžf 11/2015). Je na správnej úvahe správcu dane určenie použitia pomôcok, ktoré má k dispozícii, alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom (rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp.zn. 2 Sžf 21/2015).

13. Krajský súd ďalej uviedol, že za daného stavu potom nemožno považovať zvolený postup správcu dane a určenie dane podľa pomôcok za účelový, nakoľko v prípade nepredloženia dokladov zo strany žalobcu, správca dane inú možnosť nemal. V tejto súvislosti poukázal i na ust. § 49 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z., v zmysle ktorého sa daňový subjekt môže vyjadriť len k dodržaniu zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane a k dodržaniu postupu podľa ust. § 48 ods. 5, teda k povinnosti správcu dane prihliadnuť tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca ako daňový subjekt sa nemohol domáhať preskúmania a matematického skontrolovania výpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 a na okolnosti, z ktorých vyplývajú pre žalobcu výhody, správca dane prihliadol, čo vyplýva i zo žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a správcu dane, ktorý uznal žalobcovi právo na odpočítane dane v sume 111,- Sk po zaokrúhlení pri faktúre č. 1070904861 od dodávateľa ITALMARKET SLOVAKIA, a.s. v sume 1 148,- Eur (základ dane 1 036,64 Sk + daň z pridanej hodnoty v sume 111,10 Sk), ktorú žalobca nepredložil.

14. S poukazom na uvedené správny súd dospel k záveru, že správca dane postupoval správne a v zmysle zákona, keď daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za jednotlivé zdaňovacie obdobia roku 2007 (začatú dňa 05.09.2012) ukončil dňa 12.10.2012 a dňa 16.10.2012 prešiel na určovanie dane podľa pomôcok, ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia špecifikoval, pričom ako pomôcky využil i výpovede svedkov a poznatky získané v priebehu daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2007. Na základe pomôcok uvedených v odôvodnení svojho rozhodnutia správca dane vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 v sume 3 247,70 Eur s tým, že žalobca si v daňovom priznaní podanom dňa 25.06.2007 vyrubil daň v sume 24 451,- Sk, daň zistená správcom dane vo vyrubovacom konaní bola v sume 122 294,- Sk, rozdiel dane je v sume 97 843,- Sk, t.j. po prepočte 3 247,79 Eur.

15. Krajský súd konštatoval, že správne postupoval i žalovaný, keď rozhodnutie správcu dane zo dňa 25.02.2015 potvrdil podľa ust. § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom vychádzal z existencie právoplatných rozhodnutí vydaných vo vzťahu k žalobcovi na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2007.

16. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa ust. § 190 SSP.

17. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol) nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

18. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal dňa 17.12.2018 žalobca, v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“), kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Nitre a vrátenia veci na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

19. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že žalovaný rozhodol o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty vychádzajúc zo zvýšeného hospodárskeho výsledku sťažovateľa, ktorý mal žalovaný zistiť v priebehu daňovej kontroly na dani z príjmu. Žalovaný zvýšil výsledok hospodárenia o sumu 6 171 308,- Sk, ktorú mal zistiť z nefiškálnych účteniek vydaných sťažovateľom a s hodnôt, ktoré nevyplyvali z daňovej kontroly, ale z odhadov žalovaného. Spochybnil výpočty žalovaného a správcu dane, ktorými sa mal žalovaný dopracovať k hospodárskemu výsledku, hlavne poukázal na skutočnosť, že závery žalovaného boli nepresvedčivé a nenasvedčovali vykonanému dokazovaniu.

20. Podľa sťažovateľa, výsledok dokazovania v konaní o dani z príjmov nevedol k jednoznačnému záveru, aký prijal žalovaný. Sťažovateľ namietal, že žalovaný od neho opakovane žiadal doklady, ktoré jednoznačne už správca dane k dispozícii mal.

21. Sťažovateľ má za to, že v celom konaní namietal, že žalovaný nesprávne interpretuje ust. § 48 a § 49 daňového poriadku o určení dane z príjmov podľa pomôcok.

22. Sťažovateľ ďalej poukazuje, že v konaní neboli dodržané základné zásady správy daní, upravené v ust. § 3 zákona č. 563/2009 Z.z.

23. Sťažovateľ navrhuje rozsudok Krajského súdu v Nitre zmeniť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

24. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

25. Najvyšší súd SR ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) podľa § 438 ods. 2 SSP po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 2 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP, preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

26. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/46/2018 zo dňa 31.10.2018, ktorým tento podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100462966/2018 zo dňa 28.02.2018, ktorým Finančné riaditeľstvo SR podľa ust. § 74 ods. 4 daňového poriadku potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu v Nitre č. 9412401/5/412494/2015 zo dňa 25.02.2015. Týmto rozhodnutím Daňový úrad Nitra podľa ust. § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 vyrubil sťažovateľovi rozdiel dane v sume 3 247,79 Eur.

27. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že správca dane vykonal u daňového subjektu najskôr daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2007, ktorá bola ukončená prerokovaním protokolu č. 631/320/33815/11/Há,Sh zo dňa 31.05.2011. Vo vyrubovacom konaní správca dane vydal dňa 04.07.2011 platobný výmer, ktorý Daňové riaditeľstvo SR (od 01.01.2012 Finančné riaditeľstvo SR) rozhodnutím č. 1/224/23976-135082/2011/99013-r zo dňa 16.12.2011 zrušilo a vec vrátilo na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dňa 02.02.2012 vydal správca ďalší

dodatočný platobný výmer č. 9412301/OSD6/3581/Ba zo dňa 12.02.2012, ktorý odvolací orgán potvrdil rozhodnutím č. 1020504/1/524741/2012 zo dňa 30.04.2012 (ďalej aj „rozhodnutie FR SR (DPPO) zo dňa 30.04.2012“).

28. Na základe skutočností zistených v priebehu daňovej kontroly vykonanej na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2007 správca dane následne vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobie január až december 2007. Daňová kontrola začala na základe oznámenia č. 9412401/5/2047224/2012 zo dňa 01.08.2012. Dňa 12.10.2012 správca dane doručil daňovému subjektu oznámenie č. 9412401/5/2928254/12 o určení dane podľa pomôcok zo dňa 12.10.2012. O výsledku určenia dane podľa pomôcok správca dane vyhotovil protokol o určení dane podľa pomôcok č. 9412402/5/3128373/2012 zo dňa 29.10.2012 (ďalej aj „protokol“). Protokol spolu s výzvou (č. 9412402/5/3164707/12 zo dňa 30.10.2012) na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole boli daňovému subjektu doručené dňa 13.11.2012. Daňový subjekt sa v zákonom stanovenej lehote k protokolu vyjadril písomne listom zo dňa 22.11.2012. Správca dane dňa 19.02.2015 prerokoval s daňovým subjektom pripomienky a dôkazy predložené daňovým subjektom vo vyjadrení k protokolu a spísal s ním zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9412401/5/380508/2015, poslednú vo vyrubovacom konaní.

29. Správca dane preveroval skutočnosti pre správne určenie dane a zistil, že daňový subjekt v roku 2007 používal v podnikateľskej činnosti k evidencii tržieb elektronickú registračnú pokladnicu (ďalej aj „ERP“). Na základe odborných poznatkov zistených súčinnosťou so spoločnosťou ELCOM, spol. s r.o., Jesenná 2695/26, Prešov, týkajúcich sa používania ERP, dokladov predložených daňovým subjektom, vypočítania svedkov, odpovedí na dožiadania a vyjadrenia daňového subjektu zistil, že daňový subjekt vydával z ERP fiškálne aj nefiškálne doklady (účtenky), ERP používal aj v tzv. tréningovom režime (kedy sa tržba neeviduje, nedochádza k evidencii výstupov na kontrolnú pásku).

30. Správca dane vychádzal z nákladov k nefiškálnej tržbe, ktoré si daňový subjekt uplatnil v daňovom priznaní za rok 2007. Z údajov uvedených vo výkaze ziskov a strát za rok 2007 vypočítal podiel nákladov na obstaranie tovaru a tržieb z predaja tovaru (0,411297), ako aj podiel spotreby materiálu a energií na tržbách za vlastné výrobky (0,73322). Vypočítanými podielmi následne vynásobil nefiškálne tržby za predaj tovaru (0,411297*2 077 969,- Sk = 854 663,- Sk), resp. vlastných výrobkov (0,73322*4 093 339 Sk = 3 001 318 Sk) a týmto spôsobom dospel k výške nákladov 3 855 981,- Sk za rok 2007 na dosiahnutie nefiškálnej tržby.

31. Na základe zistených skutočností spísal s daňovým subjektom pri ústnom pojednávaní dňa 04.10.2012 zápisnicu č. 9412401/5/2823404/2012, predmetom ktorej bolo predloženie účtovných dokladov a iných dokladov, preukazujúcich hospodárske operácie a účtovné prípady (vytlačené nefiškálne pokladničné doklady vyhotovené elektronickou registračnou pokladnicou EURO-2500TX, výrobné číslo LDYOOOOIP, DKP 6312020145424002), a to podľa tabuliek poskytujúcich prehľad používania ERP v nefiškálnom a resp. aj fiškálnom režime v jednotlivých dňoch alebo nefiškálne denné alebo mesačné uzávierky z uvedenej ERP s uvedením základu dane z pridanej hodnoty a DPH a k tomu prislúchajúce účtovné a iné doklady týkajúce sa uplatnenia odpočítania DPH podľa jednotlivých zdaňovacích období. Daňový subjekt požadované doklady nepredložil a v zápisnici o ústnom pojednávaní č. 9412401/5/2927985/2012 dňa 12.10.2012 sa vyjadril, že nemá žiadne nezaúčtované dodávateľské faktúry na predloženie a nemá na predloženie ani nefiškálne daňové pokladničné doklady z ERP.

32. Správca dane v súvislosti s uplatneným odpočítaním DPH (daňový subjekt na r. 18 DP odpočítal DPH v sume 84 732,- Sk) zaslal daňovému subjektu výzvu na predloženie dokladov preukazujúcich právo na odpočítanie DPH, čo zaznamenal v zápisnici č. 9412401/5/2823404/2012 zo dňa 04.10.2012.

33. Na základe uvedeného, správca dane prerušil konanie vo veci vyrubovacieho konania na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január - december 2007 rozhodnutím č. 9412401/5/1091382/2013 s konštatovaním, že začalo konanie o inej skutočnosti, rozhodujúcej pre vydanie rozhodnutia na základe rozsudku Krajského súdu v Nitre sp.zn. 26S/17/2012-42 4012200545 zo dňa 15.11.2012 (ďalej aj „rozsudok (DPPO) sp.zn. 26S/17/2012-42“). Vyrubovacie konanie bolo

prerušené do vydania rozhodnutia vo vyrubovacom konaní na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2007. Po vydaní rozhodnutia vo vyrubovacom konaní správca dane pokračoval v konaní, čo daňovému subjektu oznámil oznámením č. 9412401/5/798146/2014.

34. Dňa 25.04.2014 bola s daňovým subjektom spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9412401/5/1623849/2014 vo veci priebehu a výsledkov dokazovania na základe pripomienok a dôkazov v predložených k protokolu.

35. Vzhľadom na pripomienky daňového subjektu k protokolu o určení dane podľa pomôcok na dani z pridanej hodnoty správca dane zaslal dožiadania na daňovým subjektom identifikovaných dodávateľov (špecifikovaných na s. 33-34 rozhodnutia SD (DPH) zo dňa 25.02.2015) a z preverených dokladov - faktúr od ITALMARKET SLOVAKIA, a.s., Bratislava, IČO 35 758 601 uznal za zdaňovacie obdobie máj 2007 právo na odpočítanie DPH v sume 111,10 Sk, t.j. spolu po zaokrúhlení suma 111,- Sk. Správca dane tým, že dorubil z nepriznaných tržieb DPH v sume 97 954,- Sk (r. 13 DP) a uznal právo na odpočítanie dane v sume 111,- Sk (r. 18 DP), zvýšil na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 vlastnú daňovú povinnosť uvedenú na r. 29 DP o sumu 97 843,- Sk). Správca dane tak prihliadol na výhody, ktoré plynú pre daňový subjekt v zmysle ustanovenia § 48 ods. 5 daňového poriadku, podľa ktorého pri určení dane podľa pomôcok je správca dane povinný prihliadnuť tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené.

36. Keďže daňový subjekt v daňovom priznaní DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007 uviedol ako výsledný vzťah k štátnemu rozpočtu na r. 29 DP vlastnú daňovú povinnosť v sume 24 451,- Sk, ktorú správca dane určením dane podľa pomôcok zvýšil na sumu 122 294,- Sk je rozdiel dane v sume 97 843,- Sk (r. 29 DP), čo po prepočte konverzným kurzom predstavuje vo výroku rozhodnutia SD (DPH) z 25.02.2015 vyrubený rozdiel dane v sume 3 247,79 Eur.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

37. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

38. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

39. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

40. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

41. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo,

preskúmal aj rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie jemu predchádzajúce a konštatoval, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

42. Podľa ust. § 3 ods. 1 daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

43. Podľa ust. § 3 ods. 3 daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

44. Podľa ust. § 3 ods. 6 daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane.

45. Podľa ust. § 24 ods. 1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo v iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,

b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,

c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

46. Podľa ust. § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

47. Podľa ust. § 24 ods. 4 cit. zákona ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnica o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a dokladmi k nim.

48. Podľa ustanovenia 45 ods. 1 písm. f/ daňového poriadku daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo vyjadrovať sa v priebehu daňovej kontroly k zisteným skutočnostiam, k spôsobu ich zistenia alebo navrhnúť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim.

49. V zmysle ustanovenia 45 ods. 2 písm. e/ citovaného zákona má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane povinnosť predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia.

50. Podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku, ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti dokladov predložených daňovým subjektom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti kontrolovanému daňovému subjektu a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä, aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal.

51. Podľa § 46 ods. 9 písm. b/ daňového poriadku daňová kontrola je ukončená dňom doručenia oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok podľa § 48 ods. 2.

52. Podľa ust. § 48 ods. 1 daňového poriadku (v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia) správca dane zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ak daňový subjekt

a) nepodá daňové priznanie ani na výzvu správcu dane,

b) nespĺní povinnosť v lehote určenej správcom dane vo výzve na odstránenie nedostatkov daňového priznania a správca dane nezačal daňovú kontrolu,

c) nespĺní pri preukazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v

dôsledku čoho nemožno daň správne zistiť, alebo

d) neumožní vykonať daňovú kontrolu; to neplatí, ak ide o daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 2.

53. Podľa ods. 2 cit. ust. správca dane oznámi daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, ak nastanú skutočnosti uvedené v ods. 1, pričom dňom začatie určovania dane podľa pomôcok je deň vedený v oznámení. Určovanie dane podľa pomôcok vykoná správca dane, ktorý doručil daňovému subjektu oznámenie podľa prvej vety.

54. Podľa ods. 3 cit. ust. správca dane je pri určení dane oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii, alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom. Pomôckami môžu byť najmä listiny, daňové priznania, výpisy z verejných zoznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky, výpovede, objasnenosť skutočností rozhodujúce pre správne určenie dane, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení, výpisy z účtov vedených v bankách a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu alebo podobných daňových subjektov.

55. Podľa ust. § 49 ods. 1 cit. zákona o určení dane podľa pomôcok správca dane vyhotoví protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorý doručí daňovému subjektu spolu s výzvou na vyjadrenie. Na obsah tohto protokolu sa primerane vzťahuje § 47. Súčasťou protokolu o určení dane podľa pomôcok je aj súpis pomôcok, na základe ktorých správca dane určil daň.

56. Z vyššie cit. ust. § 48 daňového poriadku vyplýva, že zákonodarca zveruje do právomoci správcu dane zistiť základ dane a určiť daň podľa pomôcok v stanovených prípadoch po tom, čo správca dane oznámi daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, pričom dňom začatia určovania dane podľa pomôcok je uvedený v oznámení.

57. Zákonodarca ponecháva na správnej úvahe správcu dane, pri určení dane, použitie pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom, pričom príkladmo uvádza pomôcky tak, že nimi môžu byť najmä listiny, daňové priznania, výpisy z verejných zoznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky, výpisy z účtov vedených v bankách, atď. Pokiaľ daňový subjekt v priebehu určenia dane správcom dane podľa pomôcok predloží účtovné doklady a iné doklady, správca dane ich môže využiť ako pomôcky. Súčasne zákonodarca správcovi dane pri určení dane podľa pomôcok ukladá povinnosť prihliadnúť tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené.

58. Z ust. § 49 daňového poriadku vyplýva, že zákonodarca upravuje postup správcu dane tak, že správca dane o určení dane podľa pomôcok vyhotoví protokol, ktorý doručí daňovému subjektu spolu s výzvou na vyjadrenie. Na obsah tohto protokolu sa primerane vzťahuje ust. § 47.

59. Podľa § 63 ods. 2 daňového poriadku rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

60. Podľa § 74 ods. 2 daňového poriadku odvolací orgán preskúma odvolaním napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne. Prítom odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech.

61. Podľa § 74 ods. 5 daňového poriadku, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o dani určenej podľa pomôcok, skúma odvolací orgán dodržanie zákonných podmienok na použite § 48. Ak odvolací orgán zistí, že tieto zákonné podmienky boli dodržané, odvolaniu nevyhovie a napadnuté rozhodnutie potvrdí.

62. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

63. Podľa § 8 ods. 1 písm. a/ po bodkočiarku zákona o DPH dodaním tovaru je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastníak, ak tento zákon neustanovuje inak.

64. Podľa § 8 ods. 3, prvá veta zákona o DPH, ak platiteľ dodá tovar na svoju osobnú spotrebu, dodá tovar na osobnú spotrebu svojich zamestnancov, dodá tovar bezodplatne alebo dodá tovar na ďalší iný účel ako na podnikanie a ak pri kúpe alebo vytvorení tohto tovaru vlastnou činnosťou bola daň úplne alebo čiastočne odpočítateľná, považuje sa takéto dodanie tovaru za dodanie tovaru za protihodnotu.

65. Podľa § 19 ods. 1 prvá veta zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru.

66. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

67. Podľa 49 ods. 2 zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané, c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a.

68. Podľa § 51 ods. 1 zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71, c/ pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) má faktúru od dodávateľa z iného členského štátu.

69. Zo skutkových zistení, na základe predloženého administratívneho spisu nesporne vyplýva, že správca dane v danom prípade k určení dane podľa pomôcok pristúpil až po zistení objektívnej nemožnosti určiť daň v dôsledku nepredloženia daňových dokladov v stanovenej lehote.

70. Daňové úrady a Finančné riaditeľstvo SR chránia fiškálne záujmy štátu. Ich úlohou je vykonávať dozor, aby si daňové subjekty plnili v súlade s hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Je povinnosťou daňového subjektu preukázať, že skutočnosti, t.j. rozhodné údaje, ktoré majú vplyv na správne určenie dane, sú úplné a správne. Ak daňový subjekt nesplní svoju dôkaznú povinnosť pri určení výšky dane, daň určí správca dane podľa pomôcok. Správca dane pritom vychádza z dostupných dokladov. V preskúmanej veci je zrejmé, že daňový subjekt so správcom dane nespôlpracoval, preto boli splnené zákonom stanovené podmienky na určenie dane podľa pomôcok.

71. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

72. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako nepodstatné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože v podstate išlo o totožné námietky, ktoré boli už obsahom tak administratívneho konania, ako aj podanej žaloby. S týmito námietkami sa náležitým spôsobom vysporiadal vo svojom rozhodnutí tak odvolací správny orgán ako aj Krajský súd v Nitre.

73. Na doplnenie kasačný súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu mal za preukázané, že

správca dane vykonal u daňového subjektu najskôr daňovú kontrolu na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie za rok 2007, ktorá začala 01.07.2010 a bola ukončená prerokovaním Protokolu č. 631/320/33815/11/H, SH dňa 31.05.2011.

74. Vo vyrubovacom konaní správca dane vydal dodatočný platobný výmer, ktorým daňovému subjektu na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2007 vyrubil rozdiel dane vo výške 9 591,38 Eur. Daňový subjekt sa proti rozhodnutiu správcu dane odvolal a Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutím zo dňa 14.12.2011 zrušilo toto rozhodnutie správcu dane a vec vrátilo na nové konanie a rozhodnutie z dôvodu, že správca dane pri vydaní dodatočného platobného výmeru nedodrжал ust. § 30 ods. 3 zákona o správe daní a poplatkov. Z rozhodnutia správcu dane nebolo tiež zrejmé, akým spôsobom vyčíslil náklady vzťahujúce sa k nefiškálnym tržbám.

75. Dňa 02.02.2012 správca dane vydal vo vyrubovacom konaní ďalší dodatočný platobný výmer, ktorý bol potvrdený odvolacím rozhodnutím zo dňa 30.04.2012. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ dňa 13.06.2012 žalobu.

76. O žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.12.2012 tak, že bolo prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie správcu dane zrušené.

77. Následne správca dane v ďalšom konaní postupoval v súlade s vysloveným právnym názorom Krajského súdu v Nitre. Vydal ďalšie rozhodnutie dňa 28.02.2014 o vyrubení rozdielu dane, pričom žalobca sa aj voči tomuto rozhodnutiu odvolal. O odvolaní bolo rozhodnuté rozhodnutím žalovaného zo dňa 26.05.2014. Žalobca podal voči rozhodnutiu žalovaného žalobu na Krajský súd v Nitre. Krajský súd o žalobe rozhodol dňa 25.06.2015, rozsudkom sp.zn. 26S/11/2014 tak, že opakovane rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozhodnutí bolo, že správca dane v odôvodnení rozhodnutia dostatočným spôsobom neuviedol svoju správnu úvahu. O vzťahu k použitiu, resp. nepoužitiu jednotlivých pomôcok.

78. Následne správca dane vydal ďalšie rozhodnutie zo dňa 08.02.2016, voči ktorému podal sťažovateľ odvolanie. Po podaní odvolania žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane svojim rozhodnutím zo dňa 03.05.2016. Daňový subjekt aj proti tomuto rozhodnutiu podal žalobu, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 11S/133/2016 zo dňa 04.10.2017 tak, že rozhodnutie žalovaného potvrdil.

79. Kasačný súd mal z obsahu administratívneho spisu nesporne za preukázané, že Daňový úrad Nitra vykonal u sťažovateľa daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2007 až december 2007. O výsledku určenia dane vyhotovil protokol o určovaní dane podľa pomôcok č. 9412402/5/3128373/2012 zo dňa 29.10.2012. Preverení skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane bolo správcom dane zistené, že daňový subjekt na evidenciu tržieb v roku 2007 používal elektronickú registračnú pokladnicu typu EURO-2500TX, výrobné číslo LDY00001P, DKP 6312020145424002, pridelený Daňovým úradom Nové Zámky zo dňa 17.05.2016 a vyradenú Daňovým úradom dňa 15.04.2009.

80. Vzhľadom ku skutočnosti, že správcovi dane neboli predložené potrebné dôkazy, vo vyrubovacom konaní bol sťažovateľ vyzvaný, aby predložil dodávateľské a odberateľské faktúry za rok 2007, príjmové a výdavkové pokladničné doklady za rok 2007, jedálne lístky a podrobné rozpočty denného menu za rok 2007, cenové kalkulácie vlastných výrobkov, zálohové pásky z elektronickej registračnej pokladnice a knihy pokladnice za rok 2007, aby na ich základe mohol vykonať v zmysle právneho názoru dokazovanie zamerané na vyčíslenie nepriznaných tržieb vzniknutých vyhotovením nefiškálnych účteniek. Daňový subjekt predložil dodávateľské a odberateľské faktúry za rok 2007, príjmové a výdavkové pokladničné doklady za rok 2007 a knihy pokladnice. Ostatné požadované doklady daňový subjekt nepredložil z dôvodu, že ich už nearchivuje.

81. Na základe vyššie uvedených skutočností pristúpil správca dane k určeniu výšky dane na základe pomôcok. Súpis pomôcok, na základe ktorých správca dane určil daň je podrobne opísaný v

prvostupňovom rozhodnutí zo dňa 25.02.2015 č. 9412401/5/412494/2015.

82. Daňovej kontrole na určenie DPH predchádzala daňová kontrola na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2007, v rámci ktorej prebehlo rozsiahle dokazovanie. Protokol z tejto kontroly bol použitý ako jedna z pomôcok aj pri daňovej kontrole na dani z pridanej hodnoty vykonanej u sťažovateľa.

83. Z vyššie cit. ust. § 48 daňového poriadku vyplýva, že zákonodarca zveruje do právomoci správca dane zistiť základ dane a určiť daň podľa pomôcok stanovených zákonom potom, čo správca dane oznámil daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, pričom dňom začatia určovania dane podľa pomôcok je deň uvedený v oznámení.

84. Ku kasačnej námietke sťažovateľa ohľadom nesprávnej aplikácie ust. § 48 zákona č. 563/2009 Z.z. kasačný súd udáva, že s touto nie je možné súhlasiť. V danom prípade boli dodržané zákonné podmienky na použitie ust. § 48 cit. zákona a postup správca dane pri určovaní dane podľa pomôcok je možné považovať za súladný so zákonom.

85. Kasačný súd konštatuje, že určenie dane podľa pomôcok má subsidiárny charakter. Svojou podstatou ide o núdzový právny režim zisťovania základu dane. O jeho použití rozhodne správca dane.

86. Senát kasačného súdu zdôrazňuje, že správca dane pristúpil k určeniu dane podľa pomôcok až po zistení objektívnej nemožnosti určiť daň v dôsledku nepredloženia daňových dokladov.

87. K ďalšej námietke sťažovateľa, že žalovaný rozhodol o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty vychádzajúc zo zvýšeného hospodárskeho výsledku sťažovateľa, ktorý mal žalovaný zistiť v priebehu daňovej kontroly na dani z príjmu, kasačný súd udáva, že ani s touto nie je možné sa stotožniť. Charakteristickým znakom postupu správca dane pri určení dane podľa pomôcok je, že sa tu neuplatňuje zásada súčinnosti (§ 3 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z.). Určovanie dane podľa pomôcok je postup, ktorý správca dane môže uplatniť v dôsledku neplnenia, resp. nesplnenia si povinnosti daňovým subjektom. Ak nie je možné stanoviť základ dane a výšku dane v súčinnosti s daňovým subjektom, správca dane základ dane môže zistiť a určiť sám, a to na základe pomôcok, ktoré má k dispozícii. Pomôcky teda obstaráva správca dane bez súčinnosti s daňovým subjektom a posúdenie pomôcok je ponechané tiež na úvahe správca dane.

88. Ide o prísnejší právny režim, keďže v zmysle ust. § 49 ods. 2 daňového poriadku sú práva daňového subjektu obmedzené tak, že daňový subjekt je oprávnený sa vyjadriť len k dodržiavaniu zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane.

89. Je treba zdôrazniť, že k určovaniu dane podľa pomôcok dochádza len vtedy, ak daňovú povinnosť nebolo možné stanoviť dokazovaním v priebehu určenia dane podľa pomôcok. Použitie pomôcok teda predstavuje náhradný spôsob určenia dane, a to za situácie, keď nie je možné stanoviť daň v rámci riadneho dokazovania.

90. V tejto súvislosti poukazuje Najvyšší súd SR aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 2Afs/207/2005, z ktorého vyplýva, že „... k použitiu pomôcok je ďalej vhodné uviesť, že sa jedná o nástroje slúžiace ku kvalifikovanému odhadu daňovej povinnosti a musia preto mať racionálnu povahu a musia v maximálne reálne v dostupnej miere usilovať o presnosť nimi určovaných povinností. Pomôcky nie sú nástrojom k trestaniu daňového subjektu, ale predstavujú podklad pre kvalifikovaný odhad relevantných skutočností.“

91. Podľa záverov R - 4Afs/25/2015: „...Najvyšší správny súd zastáva názor, že pokiaľ nie je možné vychádzať len z účtovníctva pre jeho neúplnosť či medzery, je možné skutkový stav doplniť inými spôsobmi...“

92. Kasačný súd sa nestotožnil ani s kasačnou námietkou porušenia zásad správy daní upravených v § 3

cit. zákona, nakoľko sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti nekonkretizoval žiadne porušenie zásady, jeho konštatovanie bolo len všeobecné.

93. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa vo svojom rozsudku riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde.

94. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

95. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

96. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.